

Curaçao

‘Hot Brazilian Wax’

Door Karel de Vey Mestdagh

De canon van de Nederlands-Antilliaanse literatuur is bijeen geschreven door een handjevol auteurs: Cola Debrot, Boeli van Leeuwen, Tip Marugg en Frank Martinus Arion. Door de teloorgang van het Nederlands in het tropische deel van ons koninkrijk was de verwachting dat het daarbij ook wel zou blijven.

In een interview in *NRC/Handelsblad*, in 2004, verzuchtte Tip Marugg: „Als wij (Marugg zelf, Van Leeuwen en Arion) dood zijn, is het voorbij”. Van de drie - Debrot overleed al in 1981 - leeft alleen Arion nog, die overigens in 2006 met de heruitgave van zijn roman *Dubbspel* onverwacht veel aandacht kreeg tijdens de CPNB-actie ‘Nederland leest’.

De sombere voorspelling van Marugg is gelogenstraft met het verschijnen van een aantal sterke romans van de hand van de Curaçaose advocaat en auteur Erich Zielinski, waaronder *De engelenbron* (2004) en *De prijs van de zee* (2008). Zielinski schrijft zinderend proza in de beste Caribische traditie dat niet onderdoet voor het werk van de ‘grote vier’.

En sinds kort hebben we ook kennis kunnen maken met Eric de Brabander. Hoewel zijn naam anders doet vermoeden, is De Brabander een schrijver van een onweerlegbaar Antilliaanse snit. Zijn debuut uit 2009, *Het hiernamaals van Doña Lisa*, heeft de intensiteit en broeierigheid die de streek en zijn schrijvers zo kenmerken. Het verhaal over vier man op een barkje toont sterke trekken van het karakteristieke Zuid-Amerikaanse fabuleren. Het deel dat speelt op de kust van Venezuela (waar het verval na een oversteek vanuit Curaçao terecht komt) is meeslepende literatuur die blijf geeft van gedegen schrijverschap.

Het doet denken aan het in Nederland onopgemerkt gebleven *De muggen van San Antonio*, van de Curaçaose schrijver-journalist J. van de Walle, waarin de auteur de schrijfstijl van Gabriel Garcia Márquez evenaart. Eric de Brabander gaf met zijn ‘Hiernamaals’ een visitekaartje af als verteller pur sang.

De verwachtingen die De Brabander met zijn debuut schiep, maakt hij waar in zijn tweede roman: *Hot Brazilian Wax* en *het requiem van Arthur Booi*. De titel doet vermoeden dat de schrijver moeilijk kon kiezen en wellicht had hij beter kunnen volstaan met het eerste deel ervan. Arthur Booi, de hoofdpersoon in het verhaal, is een in Nederland opgeleide huisarts die op Curaçao praktiseert, en ondanks een innerlijke strijd over de waarde ervan, zeer

geporteerd is voor alternatieve geneeswijzen. Zijn overgave aan het paranormale gedachte-

goed bezorgt hem schizofrene hallucinaties.

Veel in het verhaal is tot het einde toe onvoorspelbaar, wat uitnodigt tot doorlezen. Achter de op het eerste gezicht nuchtere façade van dokter Booi schuilt een labiele geest en een, op onverwachte momenten, bizar gewelddadig man. Hij neemt de verplichtingen die de eed van Hippocrates hem oplegt zeer serieus, maar blijkt ook plotseling uiterst moorddadige opwellingen te hebben. In de loop van het verhaal raakt hij steeds meer gebiologeerd door wat er met het onstoffelijke gebeurt nadat de dood is ingetreden. Hij meent een manier gevonden te hebben om te constateren of ook de ziel het lichaam heeft

verlaten - even absurd als luguber.

Toch past het in de denktrant van de kwakzalverij die hem steeds meer in een wurggreep houdt. Er hangt een doem over de man en hoewel je weet dat het niet goed kan gaan, laat De Brabander zijn lezers op een uitdagende manier in het ongewisse. Dat doet hij met een on-Nederlandse flair in vlotte schetsen en met korte streken. Hij schrijft met begrip van de medische stand en een duidelijke kennis van zaken (De Brabander is tandarts), ofschoon dat nergens te veel is voor de leek.

In een enkele dialoog vergaloppeert hij zich een beetje, maar dat doet niets af aan zijn indringende stijl en intrigerende verhaal. De spanning wordt opgebouwd vanaf het begin, dat nog in Nederland speelt, en wordt steeds drukkender en

Eric de Brabander

verhitter naarmate, via een oversteek per schip, de tropen in beeld komen. Eenmaal op Curaçao toont de schrijver zich niet alleen een kind van het eiland, maar ook een auteur die de zo eigen literaire stijl van zijn land en zijn streek in zijn pen heeft. *Hot Brazilian Wax* fascineert tot de laatste pagina.

‘Voorbij’ is het dus zeker nog niet in de Nederlands-Antilliaanse literatuur.

Hot Brazilian Wax en het requiem van Arthur Booi, In de Knipscheer, ISBN 978 90 6265 678 3. Bovenstaande is een boekbespreking door Karel de Vey Mestdagh, zelf ook auteur.

Advertentie

scarlet mobile hotspot
keeping you connected everywhere!

WWW.SCARLET.AN +599(9) 766 0000

scarlet ONE

Now up to 10 Mbps as low as Naf. 21,- per week • Unlimited usage - No extra cost per Mb

scarlet internet mobile internet notebook
scarlet internet mobile internet hotspot
scarlet internet mobile internet usb

CONNECT UP TO 8 WIRELESS DEVICES